

ΑΓΓΕΛΙΑ ΘΑΝΑΤΟΥ*

Ὁ Ἀντιπρόεδρος κ. **Λεωνίδας Ζέρβας**, ἀρχομένης τῆς Δημοσίας Συνεδρίας, ἀγγέλλει τὸν θάνατον τῶν τακτικῶν μελῶν Ἀμίλκα Ἀλιβιζάτου καὶ Στράτη Μυριβήλη, ὡς κάτωθι :

Κύριοι Συνάδελφοι,

Βαρύτατα πλήγματα ὑπέστη ἡ Ἀκαδημία κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν φερινῶν διακοπῶν.

Πενθοῦμεν διὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ σεβαστοῦ καὶ ἀγαπητοῦ μας Προέδρου, τοῦ Ἀμίλκα Ἀλιβιζάτου. Συμφώνως πρὸς ρητὴν ἐπιθυμίαν του, ἐκφρασθεῖσαν μικρὸν πρὸ τοῦ θανάτου του, ἐκηδεύθη καὶ ἀπεδόθη εἰς τὴν γῆν ἄνευ οἰασδῆποτε ἐπισημότητος.

Αἱ Θεολογικαί μας Σχολαὶ καὶ μερικὰ Ἰνστιτοῦτα τῆς Ρωσικῆς Διασπορᾶς ἀποτελοῦν ἀπὸ πολλῶν δεκαετηρίδων τὰ μόνα Ἰδρύματα ἐλευθέρως διδασκαλίας καὶ ἐλευθέρως ἐρεῦνης τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ ὑπέχουν ὡς ἐκ τούτου μεγάλας εὐθύνas τόσο ἀπὸ ἀπόψεως διδασκαλίας ὅσον καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ἐρεῦνης. Ὁ Ἀλιβιζᾶτος ἀντεμετώπισε μὲ ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν καὶ ἀπόδοσιν τὰς εὐθύνas ταύτας. Διδασκαλία - Ἔρευνα ἀποτελοῦν ἐνιαῖον κριτήριον διὰ τὴν καταξίωσιν ἐνὸς ἀκαδημαϊκοῦ διδασκάλου. Καθηγητῆς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἐπίτιμος διδάκτωρ Ὁξφόρδης καὶ Οὐψάλης, ὁ Ἀμίλκας Ἀλιβιζᾶτος ἐδίδασκεν ἐπὶ τέσσαρας δεκαετηρίδας καὶ ἐξησφάλιζε παραλλήλως, διὰ τῆς δημοσιεύσεως πρωτοτύπων πραγματειῶν καὶ ἀνακοινώσεων, τὴν συμμετοχὴν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν διεθνῆ ἐπιστημονικὴν ἀμιλλαν. Ὁ Ἀλιβιζᾶτος τιμᾶται μεγάλως καὶ πέραν τῶν ὁρίων τοῦ ὀρθοδόξου κόσμου.

Τὸ ἔργον τοῦ Ἀμίλκα Ἀλιβιζάτου δὲν ἐξαντλεῖται μὲ τὴν ἐπιστημονικὴν δραστηριότητα. Πιστὸν τέκνον τῆς ἐκκλησίας, εὐρίσκεται ἐπὶ ἡμῖς καὶ πλέον

---

* Συνεδρία τῆς 16ης Ὀκτωβρίου 1969.

αἰῶνα εἰς τὴν πρωτοπορείαν τῶν προσπαθειῶν διὰ τὴν ἀνύψωσιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων τῆς Χώρας καὶ τὴν ἀναμόρφωσίν των ἐν γνησίῳ ὀρθοδόξῳ χριστιανικῷ πνεύματι. Ἀνήκει ἐπίσης εἰς τὴν πρωτοπορείαν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Χριστιανικοῦ Κινήματος, τὸ ὁποῖον ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν του παρηκολούθει ὡς ἐκπρόσωπος τῆς ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Κύπρου. Ὁ Ἀμίγκας Ἀλιβιζᾶτος ὑπῆρξε πράγματι Ἐθνικὸς Ἀνῆρ.

Θὰ διατηρήσωμεν εὐγνώμονα ἀνάμνησιν τῶν ὑπηρεσιῶν καὶ τοῦ ἐνδιαφέροντος τοῦ Προέδρου μας πρὸς τὸ Ἴδρυμα. Δεῖγμα τοῦ ἐνδιαφέροντος τούτου καὶ τῆς ἐμπιστοσύνης του εἰς τὸ ἔργον τῆς Ἀκαδημίας ἀποτελεῖ τὸ περιεχόμενον τῆς διαθήκης τοῦ αἰοδίου ἀνδρός.

Ἡ Ἀκαδημία πενθεῖ ἐπίσης διὰ τὴν ἀπώλειαν καὶ ἄλλου διακεκριμένου μέλους, τοῦ συναδέλφου Στράτη Μυριβήλη. Καὶ ὁ Μυριβήλης ἐκηδεύθη καὶ ἀπεδόθη εἰς τὴν γῆν ἄνευ οἰασδήποτε ἐπισημότητος.

Ἐπιστήμη καὶ Τέχνη, ἡ ὁμόζυγος αὐτῆ ἔκφρασις τῆς πνευματικότητος ἑνὸς Ἐθνους, καὶ οἱ διάφοροι ἐπὶ μέρους κλάδοι αὐτῶν δύνανται νὰ ἐπισημανθοῦν καὶ νὰ ἀξιολογηθοῦν μὲ ἰσότημα μὲν, ἀλλὰ διάφορα κριτήρια καὶ σταθμά. Οὕτω, «Ἡ κρίσιμη ὥρα γιὰ ἕνα Ἐθνος εἶναι ἡ ὥρα πού ἀρχίζει καὶ γράφει τὰ πεζά», διαλαλεῖ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ αἰῶνος σημαίνων πνευματικὸς ἀγωνιστής, πού ἐτάραξε τὰ λιμνάζοντα ὕδατα τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων.

Ὁ Μυριβήλης εἰσῆλθε καὶ ἐξῆλθεν ἀπὸ τὸν καλλιτεχνικὸν στίβον ὡς πεζογράφος. Ἐνεφανίσθη ὡς ἐν πολλὰ ὑποσχόμενον τάλαντον, ὡς καταλυτῆς ὠρισμένων ἀξιῶν. Ὅμως πολὺ συντόμως, διαθέτων πλέον σοφίαν γνώσεως, διωλίσθησεν ἠρέμως καὶ ἀσφαλῶς εἰς τὴν παράδοσιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Συγκαταλέγεται μεταξὺ τῶν πλέον εὐρέως γνωστῶν πεζογράφων μας. Ὁ ἱστορικὸς τῆς Νεοελληνικῆς Λογοτεχνίας ἐπεσήμανεν ἤδη τὴν προσφορὰν τοῦ Μυριβήλη εἰς τὴν γλωσσικὴν ἐπεξεργασίαν καὶ εἰς τὴν φροντίδα τοῦ λόγου, ὃ ὁποῖος εἰς τὰ πεζογραφήματά του ἦτο πλούσιος εἰς εἰκόνας καὶ ζωηρός. Ἡ Ἀκαδημία ἔστερήθη πολὺ προῶρως τῶν ὑπηρεσιῶν του, διότι μακρὰ ἀσθένεια τὸν καθήλωσεν εἰς τὴν κλίνην.

Ἡ Ἀκαδημία θὰ ἔχη — εὐχόμεαι λίαν προσεχῶς — εὐκαιρίαν νὰ προβάλῃ τὸ ἔργον τῶν ἀειμνήστων συναδέλφων εἰς εἰδικὰς συνεδρίας.

Σήμερον, παρακαλῶ νὰ τηρήσωμεν εἰς μνήμην Ἰων ἑνὸς λεπτοῦ σιγῆν.